

בטרם בוא הניסיון

פעם ניגש ילד אל הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל ובפיו קושיה:

מדוע אנו אומרים לאחר תפילת שחרית "אין כאלוקינו, אין כאדונינו..." ורק אחר כך אומרים: "מי כאלוקינו, מי כאדונינו...", הלא הסדר צריך להיות הפוך: קודם מבררים "מי כאלוקינו", ולאחר מכן מגיעים למסקנה ש"אין כאלוקינו!"

הביט הגרי"ח לתוך עיניו של הילד הפיקח, חייך וענה במשל, לאדם שנכנס למערה חשוכה ומפותלת עם שבילים וכוכים עד אין סוף. כדי שלא יאבד את דרכו באפלה העבותה ובדרכים המשובשות, הציב לעצמו ציוני דרך, אבנים וסימנים לאורך כל המסלול. סימנים אלו סייעו בידו ואפשרו לו לצאת אחר כך החוצה בשלום.

כך גם כאן, סיים הגרי"ח, קודם כל צריך כל יהודי לדעת ולקבוע לעצמו בבירור כי "אין כאלוקינו!" ואז, כאשר ימצא את עצמו בחשיכה וישאל "מי כאלוקינו?", יידע את התשובה שכבר קבע בליבו במסמרות...

(מתוך גיליון "חזו בני", 6 שמות תשע"ד)

"להגייד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות"

בזמני הבוקר - האור - על האדם לדבר כה הרבה על חסדי ד', עד ש"ואמונתך בלילות", שבזמני החושך יהיה הקושי ספוג באמונה.

יש אמרה מפורסמת האומרת: אין בידינו שליטה על מה שיקרה לנו, יש לנו רק בחירה להחליט איך לקבל את הדברים. האופן שבו נקבל את הדברים תלוי בעבודה האישית שלנו, שנעשית בזמנים אחרים, לא בעת הניסיון.

בשעת ניסיון, האדם אינו מייצר כוחות חדשים, הגוף והנפש עסוקים בהישרדות. בשעת ניסיון הנפש משתמשת בכוחות שהוזנו לתוכה בזמני שגרה, כמו הגוף בשעות של צום, שניזון מהמזון שנצבר בו בשעות שקדמו לתענית.

(הרב פנחס בריער, "התמודדות בניחוח קפה", מרוה לצמא, ט בשבט תשע"ד, עמ' 16)

ירידה לצורך עליה

הקב"ה העמיד לאדם את ניסיונות החיים, כיוון שרק על ידי התגברותו עליהם יוכל להשיג מעלות. ולכן צריך האדם לדעת לייקר את ערך הזמן, כי הרי חיי שנות האדם הם מוגבלים.

וכמו שכתבו בספרים הקדושים, משל לאדם שמכניסים אותו לאוצרות המלך, ואומרים לו שלזמן מסוים הרשות בידו ליטול ככל שיחפוץ, ובינתיים מעמיד שם תזמורת מיוחדת המושכת לב כל שומעיה, והנגינות משפיעות עליו ונמשך אחריהן עד ששוכח לגמרי מכל מה שהיה צריך לעשות, וכך חולף זמנו ויוצא לבסוף בעירום ובחוסר כל.

אבל כל זאת הוא במלך בשר ודם שאינו רוצה לתת לזולתו מאומה, ומצד שני רוצה להיות כביכול נותן, הרי הוא עושה העצה עם התזמורת וכלי הנגינה. אבל הקב"ה שמעמיד את האדם בכל ניסיונות החיים, והטביע בו תאוות ומידות הרעות, הוא משום שעל ידי התגברותו עליהם, משיג האדם את המעלות העליונות שבעבורן נברא.

(דברי רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל / דובב שפתיים 66 סיוון תשע"ג)

כאשר באים ייסורים על האדם בעולם הזה, הוא מצטער עליהם מאוד ואינו רוצה לסובלם כלל.

אך כאשר יבוא לעולם הגמול ויקבל שם הרבה שכר תחת כל שעה ושעה של סבל בעולם הזה, יחשוב האדם בנפשו: **"הלוואי שהייתי סובל יותר ייסורים בעולם הזה, כי אז יהיה לי הרבה יותר עונג נצחי"**.

מסופר על הגאון רבי זרח ברורמן זצ"ל, שסבל בסוף ימיו ייסורים נוראים. באותם ימים שמעו אותו אומר: "רבונו של עולם, מודה לך אני על ייסורי, שאלמלי הייסורים אי אפשר לעמוד בפני בית דין של מעלה".

שאלוהו הנוכחים: "הרי בגמרא מובא שאמוראים אמרו: 'לא הם ולא שכרם'!"

אמר להם רבי זרח: **"הם יכלו להרשות לעצמם 'לוקוסוס' כזה, אך לא אני..."**

(הרב יעקב ישראל בייפוס / לקח טוב דברים ב, עמ' רכא)

תמיד בשמחה

...מה ששאלת במכתבך בעניין מה אדם צריך לחשוב כשהוא שבור, מתפלא אני עליך, מדוע אתה כותב שאתה שבור, **אדם לא צריך להיות שבור.**

יהודי צריך להיות מאושר, שיש בידו לעמוד לפני הקב"ה ולהתפלל לפניו "רפאנו ד'..." - אתה הקב"ה, אתה עשית אותי חולה, אתה יודע את הצרות שלי ואת הייסורים שלי, ואתה תעשה אותי בריא. הקב"ה ה"בעל הבית" עלי, **הקב"ה יודע את החשבון.**

כמו שאחד שיש לו משפט, אם נותנים לו לגשת לשופט העליון לבקש ולתבוע - הוא מאושר, כך כל בן אדם צריך להיות מאושר, שהוא יכול לגשת ישר לקב"ה ולבקש ממנו ולהתפלל.

היהודי צריך להיות בשמחה בכל המצבים, מכיוון שהקב"ה נותן לו חיים.

(מין הגרא"מ שך זצ"ל, מתוך מכתב חיזוק לתלמיד חכם שחלה / מכתבים ומאמרים ח"ה, עמ' פד)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344